

עמ"ת 9904/11/14 - מדינת ישראל נגד יגאל יעקבוב (עוצר),

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 9904-11-14 מדינת ישראל נ' יעקבוב(עוצר)

בפני כב' השופטת תמר נאות פרי
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב יגאל יעקבוב (עוצר), ת"ז 310265640

החלטה

בפני עורך על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופט א' גולדקרון), מיום 3/11/14 במספר 4968-08-4, אשר במסגרתה הורה כב' ביהם"ש קמא על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הורי בפיקוחן של שתי מפקחות ובאזור אלקטרוני.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 7/8/14, המיחס לו 15 אישומים של מכירת חומר אסור.

בכתב האישום מפורט כי המשיב, לכארה, סחר בחומר המכונה "ניס גיא", המכיל חומר אסור, וזאת ב-15 מועדים שונים, כולם במהלך חודש יולי 2014. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים.

הצדדים הסכימו בדבר קיומן של ראיות לכארה ואף הוסכם כי קיימת עילית מעצר רלבנטית.

בהמשך הדיונים, הורה ביהם"ש קמא על הגשת תסקירות של שירות המבחן למבוגרים בעניינו של המשיב וזאת על מנת לבחון את האפשרות לשחררו לחופפת מעצר.

לאחר הגשת התסקירות ולאחר כמה דיונים נוספים, הורה כב' ביהם"ש על שחרורו בתנאים מגבלים, באופן שישנה במעצר בית מלא בבית הורי (אשר כשלעצמם נמצא כמשמעותם לא ראויים), בפיקוח שתי נשים, אשר האחת נבחנה על ידי שירות המבחן ונמצאה כמשמעות ראייה ואחריות, והשנייה לא נבחנה ע"י שירות המבחן אך נחקרה ממושכת בibern"ש קמא ונמצאה אף היא כמתאימה.

בנוסף, הורה כב' ביהם"ש על איזוק אלקטרוני, על הפקודות כספיות ממשמעותיות ותנאים מגבלים נוספים.

בהתודעת הערר, כמו גם במהלך הדיון, טענה המדינה העוררת כי לא ניתן להסתפק בחילופה בנסיבות של מקרה זה, הויל ולא ניתן לחתם אמון במשיב, לרבות בשל נסיבות ביצוע העבירה, העובדה שמדובר ב-15 אישומים והעובדת שהמשיב לא השלים הילך גמילה שבו החל במסגרת עונש שנגזר עליו בתיק קודם לשנת 2012.

המשיב מנגד, סומר ידיו על החלטת בימ"ש קמא וטוען, כי בנסיבות יש מקום להסתפק בחילופה אשר מהוות מענה ראוי למסוכנות הקונקרטית.

לאחר ששלמתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הערר להידחות.

ראשית, אתיחס לטענה הבסיסית של המדינה לפיה לא ניתן לחתם כל אמון במשיב לאור השתלשלות האירועים בתיק הקודם בו היה מעורב. בהקשר זה, ביקש לפרט את הנ吐נים הבאים: בספטמבר 2012, הוגש נגד המשיב כתוב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה כדי לגנוב וגניבה. מדובר היה באירוע אשר במהלךו המשיב עמד ליד המתלוונת אשר משכה 600 ₪ מספקומט, חיכה עד אשר ייה הכספי שנשמר בארנקה, הכה אותה בידה, גרם לארכנק ליפול על הארץ, תפס את המתלוונת בכתפה כאשר ניסתה להרים את הארכנק, נטל את הארכנק עם הכספי וברח. בהתאם, הוגש נגדו כתוב אישום המיחס לו את עבירות התקיפה כדי לגנוב וגניבה והמשיב הודה במיחס לו והורשע.

בתאריך 13/10/2013, נוצר דין של המשיב בתיק המתוואר מעלה. בヅר הדיון, קבעה הערקה שישבה לדין (ס. הנשיא כב' השופטת קנטור), כי היא מעדיפה את השיקול השיקומי בנסיבות הקונקרטי ונינתן לגבי המשיב צו מב奸 למשך 12 חודשים על מנת שישלים את הילך גמילה מסוימים אשר החל באותה עת.

מסתבר, כי ביום 12/11/2013, שוחרר המשיב לקהילה טיפולית והוא סיים בהצלחה את שהותו בקהילה הטיפולית ולאחר מכן בהוסטל ולכן במועד מתן גזר הדין, העדיפה כב' השופטת שלא להורות על מאסר בפועל אלא לאפשר לו להמשיר ולסייע את הילך גמילה. אלא שביום 14/6/2013, הגיעו המאשימה באותו התקיק, בקשה להפוך את צו המבחן בשל שהמשיב היה אמור להשתלב בתהליך טיפולי נוסף במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרוויות בחיפה, לאחר שהשלים את השלבים הקודמים של הילך גמילה, אך הוא לא התיעצב לטיפול ביחידה ולא הגיע על מנת לחתם בדיקות שנית.

התנהלותו זו של המשיב הייתה הפרה של צו המבחן (אשר כלל התחייבות להמשיך בהילך גמילה ולבצע את כל המהלים המתחייבים) ולכן בבקשת המאשימה להפוך את הczו ולהורות על מאסר בפועל.

בהתולטה מיום 14/10/2013, שוב באותו תיק קודם, קבעה כב' השופטת קנטור כי אי העמידה בתנאי צו המבחן מצדיקה הטלת עונש חלופי במקומות צו המבחן שנוצר עליו והורתה על מאסר בפועל של 3 חודשים. מבחינה מעשית, הויל והמשיב היה עוזר במשך חודשים רבים באותו תיק קודם והוא עוזר עוד כשלושה שבועות שעברו שבו הتابקה הפקעת הczו ועד מועד מתן ההחלטה בבקשת להפוך את הczו, המשמעות של גזר הדין בהתייחס לשולשה חודשים מאסר היהת שמרבית תקופת המאסר כבר בוצעה ולמעשה המשיב אמור לשחרר מאותו מאסר בעוד כמה ימים.

פירטתי באריכות את השתלשלות העניינים באותו תיק קודם, שכן המאשימה סומכת את טענתה לפיה לא ניתן לחתם

במשיב אמון בעיקר על השתלשלות העניינים דלעיל. לטענתה, לא ניתן לתת אמון במשיב שעה שהוא הפיקע את הזו הקודם וועל באמון שנתנה בו כב' השופטת קנטור שעה שניתנה לגביו צו מבוחן אשר היה אמר לסייע לו להשלים את הליך הגמiliaה.

עמדתי היא, כי התנהלוותו של המשיב אכן מלמדת על קושי מסוים לחתם בו אמון, אך אין בכך כדי לשלול את האפשרות להסתפק בחלופת מעצר. המשיב, השלים בהצלחה את מרבית תהליך הגמiliaה וכן היה אמר להמשיך את התהליך ביחידה לטפל בהתמכריות וכאשר נמנע מלהשווות כן הפר את הזו.

אין בכך בהכרח כדי ללמדנו על כך שהוא יפר את תנאי מעצר הבית. הדבר אכן מלמד על כך שהוא לא בהכרח מפנימם במלוא מובן המילה את הצורך להקפיד ולמלא את כל החלטות שניתנו לגביו, אך יש מקום לעשות הבחנה בין אי התיצבות ביחסו להסתמכויות לבין האפשרות שהוא יפר את תנאי מעצר הבית וימשיך לס肯 את הציבור בכל הנוגע לפוטנציאלי של סחר בחומר המכונה "ニイズ ジャイ" במהלך מעצר הבית.

המשיב, נתן את הדין בכל הנוגע להפרת צו המבחן ובמובן זהה הוא אינו שונה בהרבה ממי שלחו אותו עבר פלילי. באופן כללי, ניתן לומר שככל מי שעבר בעבר עבירות, הוכיח שהוא לא סר למרות החוק ולאחר מכן היה לומר קטיגורית, תמיד, شيء שיש לו עבר פלילי אינו ראוי לאמון בהםמ"ש. והרי לא כך הם פנוי הדברים, שכן לעיתים ניתן להסתפק בחלופת מעצר גם כאשר למשיב עבר פלילי. כל מקרה נדרש לפי נסיבותו, לפי מהותו של העבר הפלילי, לפי מהות העבירות, לפי מועד ביצועו וכיוצא"ב נתונים.

לכן, השתלשלות האירועים בכל הנוגע לתיק הקודם אינה שונה מקרה שבו היה מוטל על המשיב מלכתחילה עונש מאסר בשנת 2012 בשל אותה עבירה גניבה ותקיפה לצורך גניבה.

עוד יש לשים לב, כי לפני האירוע משנה 2012, הורשע המשיב בעבירות נוספת בשנת 2008 ולפני כן. ממש如此, שיש לחובתו עבר פלילי ממשמעו, אך לא מכביד עד כדי כך שניתן לומר לגביו שאין לחתם בו כלל וכלל אמון בכל חלופת מעצר.

געבור עתה לבחינת החלופה הקונקרטית שהוצאה והשאלה אם יש בה כדי לחתם מענה למסוכנות בכל הנוגע לעבירות נשוא האישום הנוכחי. שתי המפקחות המוצעות נמצאו כראויות. האחת, נבחנה בצורה יסודית ומkipה על ידי שירות המבחן אשר המליך חד משמעית שניתן להטיל עליה את מלאכת הפיקוח. בהקשר זה עוד אומר, כי הتسקיר שהוקן בעניינו של המשיב, הסטיים בהמלצתו שלא לאפשר את חלופת המעצר אבל הדבר היה בשל שהחלופה שהתבקש שירות המבחן לבחון הייתה בפיקוח שני ההורם יחד עם המפקחת והתרומות לגבי שני ההורם הייתה שלילית. لكن, שירות המבחן קבע שהמחלפה באופן כולל נראה כבלתי מספקת. עם זאת, החלופה שהוצאה בפני בהםמ"ש, לאחר הכתנת הتسקיר, הרי שהמחלפה באופן כולל מפקחת נוספת על המפקחת שבחן שירות המבחן, ובמוקם ההורם שהוצעו בשלב קודם.

בית משפט קמא, בבחן את המפקחת הנוספת, היא נחקרה ממושכות ובסופה של יום קבוע כב' ביהם"ש שתתי המפקחות ביחיד יכולות לתת מענה ראוי למסוכנות. עוד הוסיף כב' בים"ש קמא את האזוק האלקטרוני על מנת שישפּק נדרך נספּ במערך הכלול ואשר יסייע להבטיח את קיומם של תנאי מעצר הבית, דהיינו או יציאה ממוקם מעצר הבית.

לשיתתי, המכול אacen מהו "חבילה" מספקת בנסיבות. יש לזכור, כי בנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העברות המיוחסות למשיב, הנition שלו ממוקם ביצוע העברות ומקשרים עם הגורמים אשר היו מעורבים בסחר בחומר המכונה "ניש גיא", הינו רכיב משמעותי בהבאתה אי ביצוען של עברות נוספות. הישארות במעצר בית מלא בתוך כותלי הדירה של הוריו עם אזוק אלקטרוני ועם מפקחות אנושיות יכולה להפחית בצורה משמעותית את הסיכון שעברות זהות או דומות תבוצענה בעtid.

אין עסקין למי שמייחס לו חשד שהוא ניהל רשות ענפה שהוא יכול להמשיך ולנהל באמצעות הטלפון גם שעה שהוא שווה במעצר בית ויש לקרו בהקשר זה את פרטי האישום ואת האמור בתסaurus.

אשר על כן, בכלל, מצאתי שאון מקום לשנות מהחלטת בים"ש קמא והערר נדחה, בכפוף להוספת תנאי בדבר המשך ההליך ביחיד להתמכורות בחיפה.

לשיתתי, סיומו הסופי של ההליך, גם כו, הינו בעל חשיבות - ואני מוסיפה כחלק מהתנאים של השחרור תנאי בדבר המשך ההליך. על בא כוחו של המשיב ליצור קשר עם היחידה, לבירר מהם ההליכים הנדרשים ולבקש שיטקים דין ונספּ בבית המשפט קמא לגבי שינוי בתנאי המעצר כך שתתכלל החלטה בדבר המשך הטיפול. לאוטו דין יתיצבו גם שתי המפקחות פעם נוספת ויובהר כיצד הן מחלוקת ביניהן את משימת הפיקוח. יש לקיים דין "מעקב" שכזה בתוך כשבועיים.

למותר לציין, שהמדובר במעצר בית מלא וכי על אחת משתי המפקחות להישאר ביחיד עם המשיב גם בשעות הלילה. בא כוח המדינה, העלה תהיה לגבי מסגולותן של שתי המפקחות להתמיד במטה בשל שהן עצמן בעליות משפחה. נושא זה אכן ראוי היה שיבחן, אלא שתי המפקחות הסבירו חד משמעותה שהן מוכנות לעמוד במטה, יכולות למצוא דרך לחלוקת בגין את המשימה ולא בכך הורה כב' ביהם"ש על כך שכל מהן תחתום על ערבות בסך 10,000 ₪ להבטחת קיומן מחויבותיה.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בהעדך
הצדדים.